

[[OBŘAD PLODNOSTI]]

(napsal nezne.Tvuj@centrum.cz)

!!!DŮLEŽITÉ!!! Chci aby sis povídku vytiskla a připravila další věci, které ti napíšu v seznamu. Je potřeba, abys je měla po ruce. V textu povídky jsou pak pro tebe připravené příkazy a úkoly, které budeš plnit.

Příkazy jsou vepsané mezi dva křížky.

Příkaz může být popsán nejen zvlášť na samostatném řádku, ale i přímo označen v textu povídky. Takový #úkol poznáš opět díky dvěma křížkům# když je jasné, co je označeným slovním spojením myšleno. Navíc si sama při čtení příběhu připravuj podobné prostředí a chovej se co nejvíce jako hlavní hrdinka. Čím víc věcí nad rámec křížků si z příběhu "vytáhneš" a doopravdy vykonáš, tím víc se do příběhu ponoříš a podpoříš svou nekonečnou fantazii.

Číst začni teprve až budeš mít vše nachystané. Myslím to vážně! Nepřiprav sama sebe o intenzivní prožitek příběhu na vlastní kůži. Přeji ti příjemné vlhké čtení...

A tady je tvůj první úkol. Vykonej ho hned, ještě než začneš s přípravami:

Úkol první: Červenou fixou napiš na list papíru:

Hvězdy předpověděly, že se zúčastníš obřadu plodnosti a v prvních minutách dne 9.9. 2009 poviješ našeho budoucího vůdce. Zavčasu Tě vyhledáme. Jsi VYVOLENÁ.

~S~

Slož list papíru a dej ho do obálky.

#

SEZNAM věcí, které si připrav před čtením povídky:

- Vytisknutá povídka
- Obálka s dopisem
- Černá fixa
- 11x kolíček na prádlo
- Tmavé brýle
- Mobil
- Kabelka (Tmavé brýle a Mobil v ní)
- 10x svíčka (klidně víc)
- Zrcátko
- Vibrátor
- Prázdná láhev od vína
- Načatá láhev s vínem
- Dvě skleničky na víno

Výborně, všechny věci máš teď připravené a dopis je vložený do obálky. Až budeš mít tu správnou náladu a dostatek času, pusť se do čtení...

[Dopis (9.9. 2008)]

Šla po rušné pražské ulici a přemýšlela o plánech na další den. Toho muže si všimla až ve chvíli, kdy ji lehce chytil za paži. Otočila se na něj. Natáhl k ní ruku s obálkou. Ani neví proč, ale #vzala si ji od něj# a než stačila říct jediné slovo, zmizel v davu procházejících lidí tak nečekaně, jako se objevil. Ze zvědavosti obálku otevřela. #Vyndala list papíru# popsaný rudou barvou a #přečetla jej#. Ta slova vůbec nedávala smysl. Pobaveně se zasmála a #hodila psaní do nejbližšího koše#.

[Rok se s rokem sešel (8.9. 2009)]

Úkol: Uplynul rok od předání dopisu. Už dávno jsi na něj zapoměla. Oblékni si spodní prádlo, černou sukni a barevné tričko. Vyber si vše tak, aby ses cítila dobře a pohodlně. Čekám... Výborně! Teď na půl hodiny odlož povídku. Uvař si kávu nebo čaj. Nemysli na ten podivný dopis ani na pomůcky, které máš připravené. Vychutnej si horký šálek a teprve až budeš dopíjet poslední doušky, vrať se i s hrnkem ke čtení příběhu.

Dívá se na hodiny pověšené na stěně kanceláře a na její tváři se objevuje úsměv. Za chvíli bude pět odpoledne, druhý den pracovního týdne právě končí. Je spokojená, dnes udělala vše co bylo potřeba a navíc ještě část svých zítřejších úkolů. Naposledy #kontroluje emailovou schránku a záznamník#. Žádná nová zpráva nedorazila a tak #vypíná počítač#. Už jen umyje hrnek a půjde domů.

Úkol: Umyj svůj hrnek. Při jeho utírání pokračuj ve čtení...

Těší se na dnešní večer, v půl osmé přijde Richard. Nejprve si dají jejich oblíbené jídlo, špagety s boloňskou omáčkou, která je její specialitou. Všichni přátelé si ji pochvalují a vyptávají se, jaké že do ní dává tajné ingredience. Musí se ještě zastavit v supermarketu, nemá doma všechno potřebné. Po večeři půjdou do divadla. Vezme si na sebe ty nové vínové večerní šaty. Moc se jí líbí a teď je může konečně vyzkoušet. Vínové, víno! Musí vybrat víno, po představení půjdou zpátky k ní na sklenku a pak..

Příjemné motýlí lechtání v podbřišku, zasněný pohled upřený do dálky. Uvědomuje si, že už několik minut utírá dávno suchý hrnek na kávu. Připadá si jako zamilovaná školačka, která prožívá svoji první lásku. Richard je tak jiný, jiný než její předchozí partneři. Zná ho teprve druhý měsíc. Ohleduplný gentleman, vtipný společník, báječný milenec a navíc ta jeho dobrodružná povaha. Nikdy neví co bude dál. Když jsou spolu má pocit, jako by mu snad ani nezáleželo na tom, jestli se s ní znovu uvidí. On je tak nepředvídatelný. Má v sobě něco zvláštního, neví jak to popsat. S ním se opravdu cítí jako žena. Moc se na večer těší, už jen pár hodin a bude s ním.

#Dá svůj bílý hrnek k ostatním na poličku.# Hodiny ukazují něco málo před čtvrt na šest. Naposledy se rozhlédne po kanceláři, #zamyká# a vychází na ulici. Sluneční paprsky ji na chvíli zaslepí, sahá do kabelky a #bere si tmavé brýle#. Má na sobě jen barevné tričko a černou sukni. Je ráda, že nemusí chodit do práce ve formálním oblečení. Jsou sice pobočkou mezinárodní firmy, ale šéf to naštěstí nevyžaduje. Takhle si může vybírat podle nálady a celý den se cítí dobře. Včera začal druhý zářijový týden a slunko má stále ještě dost sil. Kdyby tak letos bylo dlouhé babí léto, pomyslí si.

Vezme víno v supermarketu? Ne, podívá se do té nové vinotéky, o které jí řekla kamarádka. Půjde tam a vybere nějaké co ještě nikdy nezkusila. Život je přeci změna.

V tom ho spatří. Ne, to nemůže být on! Na chvíli jí snad přestalo bít srdce. Po ulici #popošla sotva pár kroků#. Její oči ještě úplně nepřivykly ostrému světlu a přesto ho ihned poznala. Stojí ve stínu pod stromem v parku, na který má výhled ze svého okna. Jak ji tu proboha našel? Na ten podivný dopis už dávno zapomněla. Rok se s rokem sešel. Celá se chvěje.

[Útěk]

Teď se jí všechno vybavuje. Bílá nenadepsaná obálka. Uvnitř ní jen jeden list papíru popsaného tmavě rudou barvou. Tenkrát se smála a hned ho zahodila. Vždyť to všechno vypadalo jako hloupý vtip. Zastavil ji na ulici. Podivně se na ni díval. Podal jí tu obálku. Než mu stačila cokoliv říct, odešel bez jediného slova a ztratil se v davu lidí proudících frekventovanou pražskou ulicí. Hned obálku otevřela. To co si přečetla nedávalo žádný smysl:

"Hvězdy předpověděly, že se zúčastníš obřadu plodnosti a v prvních minutách dne 9.9. 2009 poviješ našeho budoucího vůdce. Zavčas Tě vyhledáme. Jsi VYVOLENÁ. ~S~"

"Es? 'S' jako sranda!", smála se tenkrát a hodila dopis i s obálkou do nejbližšího koše. V Praze byla zvyklá na ledacos a tohle ji docela pobavilo. A teď ten člověk, který jí před rokem předal tu podivnou obálku, stojí naproti přes ulici.

Horečně přemýšlí. To přeci nemůže být on, snaží se uklidnit. Ale ano, to tetování na pravé ruce. Měl tetování na pravé ruce, když jí podával dopis. Ten člověk v parku ho má taky! Bože, ať je to jen hloupá souhra náhod. Upřeně se na ni dívá. Ty oči. Je to on! Co jen bude dělat. Ne, utíkat ne. Normálně půjde a uvidí co se stane. Tady na ulici jí snad nemůže nic udělat.

#Přestala se na něj dívat a jde.# Vůbec neví kam vlastně, ale jde. Chce být pryč, daleko od toho člověka. Koutkem oka zpozoruje, že se v tu samou chvíli muž vydal jejím směrem. Jde rázně a rozhodně. Teď už je to nad slunce jasné. Je to ON! Neví co má dělat. Myšlenky těkají. Cítí studený pot všude na těle. #Přidala do kroku. Neohlíží se.#

Chytá ji za paži. Vystrašeně se na něj dívá. Ten jeho pohled! Ledově klidný, bez náznaku čehokoliv. Je zoufalá. Na ostrůvku stojí tramvaj. Vyškubne se mu a vbíhá do silnice. Skřípání pneumatik doprovází pronikavý zvuk několika klaksonů. Zablokuje zavírající se dveře a na poslední chvíli nastupuje do tramvaje. #Kouká se z okna.# On stojí na ulici a dívá se na ni.

Trochu se jí ulevilo, konečně je v bezpečí! Snaží se srovnat si v hlavě všechny události. Jak ji mohl najít? Za poslední rok přece dvakrát změnila zaměstnání. Dokonce se stěhovala a její novou adresu zatím skoro nikdo nezná. A jak ji vůbec

našel tenkrát, před rokem? Je to všechno tak absurdní!

Ani neví kolik zastávek popojela. Vystoupí a vezme si taxíka. Po ulici už ani krok. Tramvaj zpomaluje, mačká zelené tlačítko. Stále se ještě chvěje. #Opírá se o lavičku a hledá v kabelce telefon.# Ve sluchátku se ozve "Taxislužba dobrý den".

Úkol: Najdi v kabelce telefon. Dej telefon k uchu a NAHLAS(!) řekni "Dobrý den, potřebuji"...

"Dobrý den, potřebuji" najednou zmlkne a krve by se v ní nedořezal. Ty oči! "Halo slečno jste tam? Haló?" Je to on. Tajemný. Jde k ní. Ruka jí bezvládně padá. #Pouští telefon z ruky# na chodník. Tajemný ji chytá za paži a vede k autu, které před chvílí zastavilo u chodníku. Je černé s úplně tmavými skly. Naznačí aby si sedla dozadu. Cítí se neskutečně slabá. Nemá sílu na další útěk. #Nasedá# a tajemný muž ji následuje. Zabouchne dveře, pokyne řidiči a auto se rozjede. Cesta začíná.

[Cesta]

"Kam mě vezete? Kdo vůbec jste? Proč zrovna já?", chaoticky #vykřikuje nejpalcivější otázky#, které jí probíhají hlavou. Nikdo neodpovídá. Muž vedle ní sedí a nepřítomně se dívá před sebe. Ještě že ne na ni pomyslí si, ten upřený pohled by byl k nevydržení. Je tak zmatená. #Znovu a znovu se ptá. Křičí.# Nic. Jakoby ti tři muži co jsou s ní v autě byli v jiném světě, jiné dimenzi, a vůbec ji neslyšeli. #"Pusťte mě, chci pryč!"#, začne cloumat Tajemným, který sedí vedle ní. "Připoutej se!", ozve se ze sedadla spolujezdce. Nedbá pokynu a dál hystericky vyvádí. Tajemný ji usadí zpět do sedačky. Buší ho pěstmi, ale nic nepomáhá. Připíná jí bezpečnostní pás. Dívá se na ni. "Zase ty oči, to jsem si pomohla!", zlobí se na se sebe. Pochopila, že nemá cenu plýtvat síly. #Sedí, dívá se z okna.# I tak v zátylku cítí upřený pohled Tajemného.

Černé auto se proplétá Prahou. Je jí horko. Na semaforu přeskočila oranžová na červenou, zastavují. #Sundává si sluneční brýle# a pokládá je na sedačku. V tom zahlédne strážníka, jde po chodníku kus od nich! Neváhá ani chvíli, je jako by ji polili živou vodou. Okamžitě sahá na pojistku bezpečnostního pásu. Mačká. Co to? Pás nejde rozepnout, je zablokovaný! Musí alespoň otevřít okénko a křičet o pomoc. Ale.. není tu žádná klička. Teprve teď si všímá, že na její straně není dokonce ani klika na otevření dveří. Na semaforu naskakuje zelená a auto se opět rozjíždí.

Už je to nějaká chvíle co vyjeli za Prahu. Neví jak dlouho jedou, je tak zmatená že ztratila pojem o čase. Neví co ji čeká, navíc je tak bezmocná. Vjíždí do ní vlna vzteku. Zablokovaný pás ji drží pevně v sedačce, ale kdyby #natáhla ruce..# Uhodit ho nemůže, tak daleko nedosáhne. Chytí alespoň řidiče pevně za vlasy. Auto prudce zastavuje. Tajemný je okamžitě v pohotovosti, drží ji pevně za ruce nad zápěstími. Řidič vystupuje a otvírá dveře. Řidič bere pouta a prostrkává je madlem nad okénkem. Tajemný jí přidrží ruce ve výšce, zámky cvaknou. Další pouta jí pro jistotu

dávají na nohy, nechtějí už žádná překvapení. Tmavý šátek přes oči na sebe nenechá dlouho čekat.

Cesta je pro ni nekonečná. Muž na sedačce spolujezdce telefonuje. Z krátkého rozhovoru pochopila, že už budou brzy na místě. Rozbuší se jí srdce. Auto odbočí na vedlejší cestu a jede ještě pár stovek metrů. Zastavují. Všichni muži vystupují z auta. Slyší, jak mluví s dalšími lidmi. Co teď? Co bude dál? Po chvíli někdo z nich otvírá dveře u jejího sedadla. Přes pásku na oči nic nevidí. #Ptá se, křičí,# ale zase bez odpovědi. Rozepne jí pouta na noze, uvolní bezpečnostní pás. Z toho sezení je celá ztuhlá, #někam ji vede#. Pod nohama cítí beton, asi jsou na nějakém parkovišti. Teď vyšli pár malých schůdků a někam vchází, #musí sklonit hlavu. Posazuje ji# a mluví s jiným mužem. Najednou slyší divný zvuk, který stále sílí. Odkud ho jen zná? No jistě, je v helikoptěře, takže ještě není konec cesty!

Alespoň se mnou ještě chvíli nebudou nic dělat, pomyslí si. Z toho dopisu psaného rudou barvou si teď vzpomíná už jen na dvě slova, "obřad plodnosti". Myslí to vážně? Co to proboha může být? Stále doufá, že jde jen o hloupý žert. Kdysi dávno o takových obřadech něco málo četla. Tajemná místa, obřadní kámen, nekonečně dlouhé přípravy a podivné úkony. Myslí na to vše a začíná být vzrušená.

"Napij se", podává jí někdo hrnek. Uvědomuje si, že celou tu dobu co jeli autem nic nepila. Má žízeň a #všechno vypije#. Bylo to trochu sladké, ta chuť jí nic nepřipomíná. Stále musí přemýšlet o tajemných obřadech. Moc toho o nich neví, zato její fantazie naplno pracuje. Zrychluje se jí tep a cítí, jak vlhne. Vzpomněla si na Richarda. Nechápe, co se to s ní děje. Je tu přece nedobrovolně a Richarda má ráda! Najednou si připadá malátná, unavená. Ani oči nemůže udržet otevřené. #Někdo jí zvedá nohy a pokládá na lehátko. Usíná.#

Úkol: Polož se na čtvrt hodiny na postel. Uvolni se, zavři oči. Mysli na tajemné obřady plodnosti. Nechej svou fantazii ať ti ukáže, co vše s tebou můžou ti lidé dělat. Dovolíš jim vše? Budeš se bránit? Pak se vrať ke čtení...

[Obětní kámen]

Úkol: Tvým "obětním kamenem" je stůl. Rozestav v místnosti svíčky a zapal je. Zatemni místnost, zhasni ostatní osvětlení. Dále napuť vanu alespoň do poloviny vodou (ne studenou) a také kolem ní zapal několik svíček. Vrať se ke stolu, polož se na něj a pokračuj ve čtení...

Pomalou přichází k sobě. Slyší podivné rytmické zvuky, nejprve jakoby z dálky a postupně jsou stále zřetelnější. Otevírá oči. Kde to je?! Dočista se zbláznila nebo je tohle všechno skutečné?

Zvedá se. #Opřena o lokty se dívá kolem sebe. Má bosé nohy#, jinak je oblečena stále stejně. Je už tma, ale není jí chladno. Celé to podivné místo je osvětleno mnoha velkými svícemi a ohněm. Leží na kamenné desce, která je asi tak třičtvrtě metru nad zemí. V průměru má určitě přes tři metry a je do hladka opracovaná. V kruhu kolem desky, na které leží, je ve vzdálenosti tak dva metry od ní zatlučeno několik dřevěných totemů. Napočítá jich celkem sedm. Přímo před ní mezi dvěma totemi je menší kámen, zhruba ve stejné výšce jako kamenná deska. Stojí tam a upřeně se na ni dívá. Ty oči! Je to Tajemný. Má na sobě oblečen plášť. Ruce sepjaté na hrudi. Je mu vidět jen do obličeje, který je pomalován nějakými ornamenty. Kus za vyvýšeným kamenem, na kterém stojí Tajemný, hoří oheň. Je to menší hranice, která celé místo spolu s velkými svícemi osvětluje a dodává mu tajemný nádech. Kolem ohně je postaveno několik misek s vodou. Rozhlíží se. Před každým ze sedmi totemů stojí jeden muž. Mají podobné pláště jako Tajemný. Stejně jako on drží všechny ruce sepjaté na hrudi. Ale není jim vidět do tváře. Mají je zakryté zvířecími maskami. Dívají se na ni skrze otvory pro oči. #Sedá si na kameni a otáčí se.# Až na jednoho mají všichni muži tmavé pláště. Před totemem přímo za ní stojí muž zahalen celý v bílém, i jeho maska je jiná než mají ostatní. Kus za ním je malé jezírko. Nemá v průměru víc než dva metry. Kolem něj jsou rozestavěny svíce. Jezírko je přímo naproti hořící hranici na opačné straně desky, před kterou stojí Tajemný. Za kruhem tvořeným totemy sedí na zemi další muži. Jejich dlaně dopadají na bubny a celé místo je prostoupeno podmanivým rytmem. Otáčí se zpět na Tajemného. Dívá se na ni. "Co bude dál? Co se mnou udělají?", ptá se v duchu sama sebe. Vše kolem v ní vzbuzuje pocity údivu, respektu, ale také strachu a hrůzy.

[Obřad začíná]

"Čas právě nadešel", řekne Tajemný hlubokým hlasem. Je to vůbec poprvé, kdy ho slyší mluvit. "Vyvolená procitla a obřad plodnosti může začít. Poklekni na obětním kameni a vyjádři tak svou pokoru a oddanost našim sedmi posvátným předkům." Dívá se na Tajemného, to přeci nemůže myslet vážně, #"Chci pryč, co má tohle všechno znamenat?"# "Poklekni Vyvolená." Leží dál na kameni bez hnutí. Nebude s nimi přeci hrát tuhle hloupou hru. #"Teď odejdu, nezkoušejte mě zastavit vy blázni!", vykřikne a zvedá se.# Tajemný místo další slovní výzvy pokyne. Přichází

dva muži, kteří zatím seděli opodál u ohně. Přistoupí ke kamenné desce a chytí ji za paže. # "Co to děláte, nechte mě!"# Jejich silné ruce ji nakonec #donutí pokleknout#. Tajemný pokračuje "Skloň hlavu a polib symbol na obětním kameni." Podívá se na desku. Teprve teď si všimla, že je na desce přímo u ní do kamene vytesáno velké 'S' s vlnovkami po stranách. # "Co znamená ten znak?", ptá se.# Tajemný pozdvihne ruce nad hlavu a zahledí se k nebi. "Symbol našeho lidu. 'Es' jako 'seven', sedm našich posvátných předků. 'Es' jako 'September', protože život každého nového vůdce je v lůně Vyvolené započat vždy v měsíci září." Sepne ruce na hrudi a opět se dívá na ni. "Polib symbol a přísahej, že podstoupíš obřad plodnosti a přivedeš na svět nového vůdce." #Skloní se, políbí ~S~ na desce a roztřeseným hlasem řekne "Přisahám, že podstoupím obřad plodnosti... a přivedu na svět nového vůdce."# Každý ze sedmi mužů bere do pravé ruky svíci. Zvedají ji nad hlavu a všichni najednou pronesou "V prvních minutách dne devátého září započne život nového vůdce." Tajemný rozpaží ruce "Odhalte Vyvolenou!".

[Odhalení]

Muž u totemu hned po levé ruce Tajemného přistupuje blíž k desce, na které stále klečí s hlavou sklopenou k symbolu. "Povstaň a odhal svá ňadra!" Otáčí hlavu a dívá se na něj. Stále ještě chce věřit tomu, že jde jen o hru, kterou si na ni někdo vymyslel. "Ne, to neudělám.", šeptá slabým hlasem. Tajemný pokyne. Dva pomocníci znovu vystoupí k ní na obětní kámen. Chytají ji za paže a tentokrát ji nutí vstát. #Vyvolená si stoupá.# Muži ji pouští a zůstávají stát na kameni vedle ní. Muž v masce před prvním totemem opakuje "Odhal svá ňadra!". #Vyvolená si pomalu vyhrnuje barevné tričko. Přetahuje jej přes hlavu a odkládá za sebe na kámen.# Začíná jí docházet, že ať už jde o hru nebo skutečnost, nemá smysl těm mužům příliš odporovat. "Pokračuj!", ozve se od muže před prvním totemem. #Pomalou dá ruce za záda. Rozepíná podprsenku. Nespěchá. Odkládá ji za sebe k tričku a ihned si překříženýma rukama zahalí ňadra.# "Upaž!", pokračuje muž před totemem. Vyvolená stojí dál nehnutě. Tajemný pokyne a pomocníci jí dají ruce od těla. Sedm mužů před totemy se dává do pohybu. Jdou se svícemi zdviženými nad hlavou ve směru hodinových ručiček. Po chvíli jsou opět na svých původních místech. Muž před prvním totemem pokračuje "Odhal svou jóni!" Nechápe ho. Nikdy neslyšela tantrický výraz označující ženské pohlaví. Muž ukáže na její sukni a naznačí směr dolů. Sevření jejích paží najednou povolí. #Stáhne sukni přes boky a ta klouže na desku.# "Pokračuj!" Nehnutě stojí a zakrývá si prsa. "Porušení přísahy se neodpouští, je trestáno smrtí. Pokračuj!" Celá se chvěje. #Svléká si kalhotky a hned se zakrývá rukama.# Tajemný pokyne a pomocníci stojící stále vedle ní chytí její ruce a drží je od těla. Muži u totemů jdou opět dokola, až zase zaujmou svá místa. Muž u prvního totemu sfoukce svou svíci a odkládá ji. Tajemný pronáší hlubokým hlasem "Vyvolená byla odhalena!" Stydí se. Tolik mužů se na ni upřeně dívá a ona tu před nimi stojí docela nahá. Moc se stydí.

[Hříchy vůdce]

Tajemný pokračuje v obřadu. "Vyvolená musí přijmout trest za budoucí hříchy vůdce!" Muž před druhým totemem udělá dva kroky k desce a přikáže "Otoč se ke mně zády a poklekni!" Vyvolená se k němu otáčí zády. #Klekne si na čtyři.# "Ne, zůstaň vzpřímená jen v kleče na kolenou!" #Zvedá se a zůstává klečet na kolenou.# "Dej nohy víc od sebe!", ozve se další příkaz. #Poslušně ho plní# a naštěstí nevidí, co ten muž u druhého totemu chystá. Přendává svíci do levé ruky a do pravé bere dlouhý prut. Přistupuje k desce. Než se poprvé napřáhne, pokyne pomocníkům. Chytají Vyvolenou a pevně ji drží. "Náš budoucí vůdce několikrát sejde z cesty. Bereš na sebe trest za jeho hříchy!", a při těch slovech ji poprvé udeří prutem přes hýždě. #Vykřikne bolestí a překvapením.# Rána nebyla prudká, ale štípe. Zbývající muži u totemů se dávají do pohybu a jdou pomalu kolem desky ve směru hodinových ručiček. Než se vzpamatuje cítí další ránu. #Svíjí se a křičí.# Jak dlouho tohle může trvat? Prut na její tělo právě dopadá potřetí. Vyškubává se jednomu z pomocníků. Od ohně okamžitě přibíhá další. Tentokrát ji chytají pevně i za lýtka. Čtvrtá rána. #Zatíná zuby.# Pátá dopadla na stehna. #Sykne bolestí.# Šestá. Muži dokončili kolo a jsou na svých místech. Po sedmé ráně se muž vrací k druhému totemu a zhasí svou svíci. Tajemný pronáší hlubokým hlasem "Vyvolená na sebe vzala trest za hříchy našeho budoucího vůdce!" Pomocníci ji pouští. #Schoulí se na kamennou desku.#

[Očištění]

"Po trestu přichází odpuštění. Očistěte Vyvolenou!", pokračuje Tajemný. Od třetího totemu vystoupí muž. "Sestup z obřadního kamene!" Vyvolená ještě chvíli leží schoulená. Poté se #zvedá a stoupá si na zem# vedle kamenné desky. Muž od třetího totemu ji chytá za paži. Pomalým krokem ji vede k malému jezírku lemovanému mnoha svícemi.

Úkol: Jdi k napuštěné vaně.

Ve chvíli kdy opustí kruh totemů, dají se muži do pohybu. Jdou dokola tak jako už dvakrát předtím. Stojí se třetím mužem u jezírka. "Sestup a ponoř se až po krk!", slyší jeho další příkaz. Nechce do vody. Dívá se kolem a pomýšlí na útěk. Ale jsou uprostřed nějakého lesa. Útěkem si vůbec nepomůže. Muž jí dává ruku na záda a tlačí ji směrem do jezírka. #Nerada sestupuje a pomalu se noří do vody.# Za chvíli se pod hladinou schovala i ňadra. Voda je vlažná a cítí příjemnou úlevu v místech, kam dopadal prut. Muž pokračuje, "Budiž odpuštěny všechny hříchy našemu vůdci!", a při těch slovech postupně #zháší svíce# postavené kolem jezírka. Nakonec zhasne i svíci, kterou drží v pravé ruce. "Vystup z vody Vyvolená!" #Vyvolená vystupuje z vody.# Jeden z pomocníků jí podává plátno. Bere si jej a #osuší se#. Muž ji #pomalu vede zpět# mezi totemy. Ostatní již stojí na svých místech. "Lehni si na obětní kámen!", přikáže a stoupá si ke třetímu totemu. Tajemný pronáší hlubokým hlasem "Hříchy z našeho vůdce byly smyty!" Vyvolená si #lehá na záda na kamennou desku#.

[Doteky lůna]

"Připravte tělo Vyvolené!", zahřměl Tajemný. Od čtvrtého totemu vystoupil muž v bílém plášti. "Dej nohy od sebe a ruce od těla!", pokračuje Tajemný. #Dává nohy od sebe a ruce natahuje od těla.# Muž v bílém plášti drží v pravé ruce svíci. Sklání se nad ni. "Snad na mě nechce kapat vosk??", vyděsí se Vyvolená. Muž se i se svíci sklání až k jejímu tělu. Vyvolená #polekaně ucukává a překulí se na bok#. Pomocníci přikročí k obětnímu kameni. Tentokrát už jsou čtyři. Otáčí ji zpět na záda. #Znehybní ji ve stejné poloze#, ve které byla předtím. Muž v bílém plášti se k ní znovu sklání. Vyplašenýma očima se dívá, jak se i se svíci přibližuje k jejímu tělu. Je stále blíž. Raději zavírá oči. Její tělo je sevřené úzkostí.

Ukazovákem volné ruky se jí dotkne pod pravým ěadrem. Prst dotýkáje se lehce kůže opíše kruh kolem celého prsu. Poté jej ucítí na dvorci. Muž přejíždí prstem po dvorci kolem bradavky. Přesouvá se na druhé ěadro a provádí to samé. Vyvolená otevírá oči. Další kruh opíše kolem pupku. Poté se dotkne její tváře. Cítí na ní tvar písmene 'S'. Pak na druhé. Teď bere do ruky klacík. Jeho konec je namočený v nějaké barvě. Otáčí jí hlavu na stranu a kreslí něco na pravou stranu jejího krku.

Úkol: Vezmi černý fix. Pomocí zrcátka si na pravou stranu krku nakresli malý symbol 'S' se dvěma vlnovkami: ~S~

Úkol: Dotýkej se svého těla při čtení příběhu stejně, jako se ho dotýkají muži stojící postupně u obětního kamene.

Potom muž v bílém plášti předá klacík dalšímu muži, který přišel od totemu po jeho levici. Všichni se posunou o jedno místo. Znovu ty samé doteky. Nejprve kolem pravého ěadra, po dvorci kolem bradavky. Pak druhé prso. Pupek. Tvar písmene 'S' na každou tvář. Přiblíží klacík namočený v barvě k jejímu břichu a kreslí na něj známý symbol. Poté klacík odkládá a prstem na břiše opisuje oblouk. "Zde započne život náš nový vůdce!" Pak prstem lehce přejede od pravého kolene po vnitřní straně stehén. Vyhne se stydkým pyskům, ze shora mine pošťeváček a vrací se stejnou cestou dolů po levé noze.

Muži se posouvají o další místo. Sklání se k ní další z nich. Opět provádí ty stejné doteky. Klacíkem maluje symbol na pravé ěadro. Jeho prst pokračuje obloukem na břiše "Zde započne život náš nový vůdce!". Následuje cesta po vnitřní straně pravého stehna, kolem přirození a zpět dolů přes stehno k levému kolenu. Zrychluje se jí tep. Nechce si to připustit, ale je velmi vzrušená.

Ke stolu přistoupí další z mužů. Všechny doteky jejího těla se opakují. Tajemný symbol je tentokrát namalován na její levé ěadro. Takto se muži dál střídají. Přitom postupují kolem desky od totemu k totemu vždy, když se u Vyvolené střídají. Každý na její tělo barvou přimaluje další symbol. Pravá paže. Levá paže. Sedmý muž kreslí symbol na její čelo. Dokončí všechny doteky a jde ke svému původnímu totemu.

Všechny ty záhadné doteky ji přivádějí k šílenství. Muži se naposled posunou o jedno místo. Opět u ní stojí postava v bílém plášti. Tajemný přikáže "Nastav záda!". #Vyvolená si kleká naproti Tajemnému.# Muž v bílém plášti jí přes celá záda kreslí Es se dvěma vlnovkami. Poté zhasí svou svíci a vrací se ke svému totemu. "Tělo Vyvolené je připraveno!", zvolá Tajemný.

[Nucena k poslušnosti]

Obřad pokračuje. "Náš nový vůdce musí být opanován trpělivostí. Život mu do cesty připraví mnohé překážky. Musí jim statečně čelit a vytrvat v nelehkých obdobích.", ozývá se hlas Tajemného a jeho ruka pokyne. Muž po levici toho v bílém plášti vystoupí. "Nastávají těžké časy! Budeš se učit trpělivě snášet příkoří!", pronese směrem k Vyvolené, která stále klečí na kolenou. Sahá do kapsy svého pláště. Vyndává nějakou věc. Je to malý kousek něčeho blýskavého, odráží se v něm okolní plameny. Vyvolená neví co to je, nedokáže to rozeznat. Muž přibližuje neznámý předmět k jejímu tělu. Vyvolená stále netuší, co bude následovat. Náhle ucítí silnou bolest v levé bradavce. Ta třpytivá věc je malý kolíček, kovová spona! Styčné plochy jsou k sobě tlačeny velkou silou a navíc jsou na nich důmyslné hrbolaté výstupky. #Vykřikne nečekanou bolestí. Okamžitě kolíček z bradavky sundává a háže ho pryč.#

Ke kamenné desce přistupují pomocníci. #Pokládají Vyvolenou na záda.# V zápětí jí obě zápěstí obemknou chladivá pouta. Stejně tak na nohách. #Je znehybněná ve tvaru písmene 'X'. Snaží se vymanit, háže sebou, zmítá se# ale pouta jí dávají jen malou možnost pohybu. Muž od pátého totemu znovu přistupuje k obětnímu kameni. Vyndává z kapsy malou třpytivou věc. #Připíná Vyvolené sponu na nejmenší prst na pravé noze.# Tam se dá ještě vydržet, pomyslí si a s hrůzou očekává, jaká další místa jejího těla budou vybrána. Muž bere mezi prsty kůži na její levé ruce. Je to vnější strana předloktí zhruba v jedné třetině jeho délky blíže k zápěstí. #Tam na kůži připíná další kolíček. Následuje to samé místo na druhé ruce. Pokračuje malíčkem levé nohy.# Vyvolená zatím leží klidně. Tuší, že se muž pomalu chystá na mnohem citlivější místa. Další sponu v zápětí ucítí #na vnitřní straně levého stehna,# zhruba patnáct centimetrů od jejího klína. Hned poté na tomtéž místě levé nohy. Zatíná zuby, tohle už je o něco horší. Muž pokračuje. Chladivý kov ji tentokrát nadvakrát sevře kůži na břiše. #Oba kolíčky jsou v místech, kde bývá lem jejího spodního prádla. Dohromady s pupkem tvoří trojúhelník.#

Muži se dávají do pohybu a ve směru hodinových ručiček pomalu obcházejí kamennou desku. Ten se sponami čeká, až znovu zaujmou svá místa. Pak sahá do kapsy. Další spona je určena #pro levou bradavku#. Vyvolená #vykřikne bolestí#. Tohle je nejcitlivější místo, které si zatím vybral. Bere další sponu a připíná ji na #bradavku pravého prsu#. #Vyvolená sebou zmítá, její obličej je pokriven bolestí.# Muž zhasí svíci a postaví se zpět ke svému totemu. "Vyvolená splnila úkol trpělivosti!", pronese směrem k Tajemnému, který stále stojí na vyvýšeném kameni mezi totemy.

[Ďáblovy slzy]

Její kůže pomalu přivývá sevření kovových spon. Bojí se co dalšího přijde. U totemů stojí ještě dva muži se zapálenou svící. "Co s ní budou dělat? A co přijde potom?", přemýšlí horečně Vyvolená.

Z úst Tajemného vycházejí slova zahajující další rituál "I přes veškerou snahu nového vůdce přijdou v jeho životě chvíle, kdy bude bezmocný a zranitelný. Pak musí statečně snášet ďáblovy slzy, dokud se mu osud znovu nenakloní." K obětnímu kameni přistupuje muž od šestého totemu. Natahuje nad její tělo pravou ruku, ve které drží svíci. Vyděšeně se na něj podívá. Tuší co se právě chystá udělat. Muž nehnutě stojí dokud se ostatní nedají do pohybu kolem kamenné desky. V tu chvíli pomalu nakloní svíci. První kapka vosku dopadne na její břicho.

Úkol: Vezmi jednu ze svíček a lehni si zpět na stůl. Natáhni ruku se svíčkou co nejdál od těla. Opatrně(!) ji nakloň a kápni si trochu(!) na břicho. Kapka horkého vosku padající ze vzdálenosti větší než půl metru by se měla dostatečně ochladit tak, aby tě nepopálila.

#Zakřičí bolestí.# Svíjí se na kamenné desce. Chce se vymanit ale oproti kovovým poutům nemá šanci. Další kapka dopadá na její #hrud'#. Jak muži popochází, přibližuje se svíce stále blíž k jejímu tělu. Teď ucítila palčivou bolest přímo #v pupku#. Trhla sebou a raději zavírá oči. Další dvě kapky dopadají na #břicho#. Chvíli se nic neděje. Slyší jen pomalé kroky mužů. Nevydrží a otevírá oči. Je to právě v momentě, kdy muž naklápí svíci nad jejím levým prsem. Vyděšeně sebou cukne. Vosk dopadá přímo na #dvorec#, nad její sponou sevřenou bradavku. Muži zaujali svá původní místa. Tak ráda by se otočila na záda! Muž znovu nakloní svíci. Ani její #druhé nadro# nezůstává ušetřeno. Poté ji #sfoukne a odloží#. Směrem k Tajemnému pronese "Vyvolená přečkala ďáblův pláč!". Oddechla si, prozatím je konec!

[Plodivá síla]

"Přivolejme plodivou sílu!", ozývá se z úst Tajemného. Vystoupí muž hned po jeho pravici. Muž od posledního sedmého totemu. Na desku k nohám Vyvolené pokládá nevelký kuželovitý sloupek z kamene. "Poklekni před lingamem!", zvedá do výše svíci. Pomocníci jí odepnou pouta. Chvíli ještě leží a pak se #pomalu zvedá#. Na okamžik pohlédne do očí Tajemnému, potom muži se svíci a pak si #poslušně kleká# před kamenný sloupek položený na desce. V tom slyší cvaknutí. Její nohy jsou opět znehybněny v okovech. Pomocníci ji chytají za ruce. Kolem každého loktu jí obtočí řetěz a upevní je k důmyslným okům připraveným v kamenné desce. Hned poté dávají pouta nad její zápěstí. Klečí před malým kamenným sloupkem a téměř se nemůže hýbat. Všechna pouta jsou nakrátko přichycena k desce. Má pocit, že je loutkou. A ti kolem ní tahají za provázky.

Muži se dávají do pohybu kolem obětního kamene. Každý z nich postupně na chvíli poklekne v místě, kde je na desce položen malý kamenný sloupek. Je to symbol lingam, mužského pohlavního údu. Poslední z mužů poklekl a všichni jsou na svém místě. Sedmý muž se svíci bere misku. Je v ní lepkavá bílá hmota smíchaná z mléka a medu. Naklání misku a polévá kamenný sloupek. "Božská tvořivá síla je přítomna!", pronese směrem k Tajemnému a zhasí svíci.

[Početí]

Tajemný zvedá ruce do výše a dívá se k nebi. "Necht' započne život našeho nového vůdce!" Vyvolená za sebou slyší kroky. Ohlíží se a vidí muže jak vystupuje k ní na obětní kámen. Je to ten v bílém plášti a s bílou maskou. Pokleká za ní. Odhaluje své přirození.

Úkol: Vezmi si vibrátor.

#Pomalů do ní vniká.# Její vagína neklade žádný odpor. Je dokonale vlhká. Tajemný sepne ruce na hrudi "Lingam vložený do jóni je celek, který představuje život. Život našeho nového vůdce!" #Vyvolená klečí a odevzdaně přijímá svůj úkol.#

Myslí na Richarda. Určitě jí už hledá. Měli se spolu sejít před několika hodinami. Co asi udělal, když mu neotvírala na zazvonění? Zkoušel jí volat. Ale telefon upustila tam na ulici. Sebral ho někdo? Co Richardovi řekl? Kdyby tak Richard věděl, kde teď je! Určitě by jí osvobodil z tohoto podivného obřadu!

Muž v bílém plášti dokončil akt a sestupuje zpět ke svému totemu. Tajemný pokyne. Zbývající muži u totemů odkládají své tmavé pláště. Zvířecí masky stále zakrývají jejich tváře. Vyvolená se vyděsí. Mají celá těla pomalována barvou. Nejvíce patrný je tvar písmene 'S' a dvě vlnovky. Vidí jejich ztopořené údy a nechce ani pomyslet, co bude následovat. Muži u bubnů zrychlují tempo a přidávají na intenzitě. Rytmus se stává ještě podmanivější.

První z odhalených mužů vystupuje k Vyvolené na kamennou desku. Poklekne a #vniká do ní#. Najednou jí celým tělem projede doposud neznámá vlna vzrušení. Neví proč ale celé jí to vše náhle přivádí do zvláštního tranzu. Zatím se nikdy nemilovala víc než s jedním mužem. Teď je jich tu kolem ní sedm. Všichni jsou připraveni na soulož a navíc se jí nikdo neptá, jestli ona chce. Neví co se to s ní děje. Nechápe své pocity. Takhle vzrušená snad ještě nikdy nebyla. #Začíná se pohybovat v bocích a jde přirážejícímu muži naproti.#

#Každý s ní souloží kolem deseti minut.# Pak se hned střídají a pokračuje další. Nenechávají jí ani na chvíli odpočinout. Právě je s ní na kameni pátý z nich. Tělo Vyvolené se napíná a přichází její druhé vyvrcholení. Na moment úplně přestává vnímat své okolí. Přichází poslední šestý muž. "Co bude potom?", pomyslí si

a #nastavuje svůj rozevřený klín#.

"Kdo z nich bude otcem?", přemýšlí. To se nejspíš nikdy nedoví. Kdysi četla, co se stane pokud je uvnitř ženy semeno dvou mužů. Nejen že se spermie snaží dostat co nejrychleji k vajíčku, ale navíc mezi sebou bojují na život a na smrt. Pozoruhodná válka genů obou mužů. Tenkrát se jen usmála. Sperma více než jednoho muže? Absurdní, to se jí nikdy nepříhoda! A teď do ní během jedné hodiny vniká hned sedmý muž. Sedm, její šťastné číslo.

Šestý odhalený muž dokončil akt. Pokračují dál, na desku k ní vystupuje znovu ten první z odhalených! Střídají se stejně jako předtím. Postupně cítí, jak jí ubývají síly. Navíc je stále ve stejné poloze. Tentokrát je u ní každý z mužů ještě o něco déle. Už se neudrží na kolenou a #padá na bok#. Pomocníci odepnou všechna pouta. #Pokládají ji na břicho.# Muži postupně #dokončují druhé kolo.#

Je vyčerpaná. Ale ještě není konec. "Život nového vůdce započal!", slyší hlas Tajemného, "Zakončete obřad!" Pomocníci ji #otáčí na záda#. Na desku znovu vystupuje muž v bílém plášti a masce. Lehá si na ni a v misionářské poloze #do ní vniká#. Proč je celý v bílém? A ta jeho divná maska. Vyvolená neví proč, ale chce se mu podívat do tváře. Za celou dobu ani jednou nepromluvil. Z posledních sil natahuje ruku. Strhává mu z tváře bílou masku. "Richarde!", #zašeptá udiveně Vyvolená# a omdlí.

Úkol: Zůstaň ležet na "obětním kameni". Zavři oči a nechej svou představivost znovu projít celým Obřadem plodnosti. Přejhraj si znovu v mysli každou část obřadu, každý rituál. Teprve poté pokračuj ve čtení...

[Ráno v Praze]

Úkol: Zhasni všechny svíčky v místnosti. Oblékni si noční košilku. Na stolek u postele postav láhve od vína. Prázdou i poloprázdou. Vedle nich sklenky, do kterých trochu nalij. Polož se do postele, přikryj se a pokračuj ve čtení...

Sluneční paprsky ji šimrají na tváři. #Pozvolna se probouzí. Rozhlíží se#, je doma, ve své posteli. "Ten sen byl.. tak živý.", pomyslí si. Vedle ní oddychuje Richard. Pohladí ho po tváři a přitom si všimne vytačeného pruhu nad svým zápěstím. #Podívá se na druhou ruku. Nad kotníky.# Všude vidí otačené stopy. "Ne, to přece není možné!", vyděsí se.

"Dobré ráno miláčku", slyší Richardův hlas. Nakloní se k ní a políbí ji. "Koukám že budeš mít na naše hrátky vzpomínku", všimne si vyplašených očí. "Ale neboj, za pár dnů po těch poutech nebude ani stopy." Nevěří svým uším, on o tom všem mluví jakoby se nic nestalo, jakoby to všechno v noci bylo úplně normální! "Ty stopy jsou teda pořádné, hlavně na nohou. Ale řádila jsi tak moc, že jsem si tě prostě musel malinko zkrotit.", usměje se na ni šibalsky a zacinká jedněmi z pout, která jsou ještě připevněná ke kovovému rámu postele. Všechno jí začíná docházet. #Rozhlíží se kolem.# Na stolku vidí sklenky od vína a dvě láhve. Jedna je úplně prázdná, ze druhé by se už také moc nenapili. Musela to s vínem včera večer docela přehnat, když má takové okno. A kdoví co ještě pila předtím. Vůbec si na milování s Richardem nevzpomíná. V hlavě má jen ten podivný sen.

"Zkus si dát sprchu miláčku, ta tě probere. Vypadá to, jako bys tu se mnou ani nebyla", pohladí ji ve vlasech. "Já zatím uvařím kávu", odchází do kuchyně. Ona se pomalu ubírá do koupelny.

Úkol: Jdi do koupelny k umyvadlu.

#Pouští studenou vodu, oplachuje si obličej. Napije se několika doušek a konečně se cítí docela probuzená. Ručníkem si otírá obličej a přitom se na sebe dívá v zrcadle. Poodhruje vlasy z krku. Zarazí se. Dává vlasy ještě víc na stranu. Naklání se blíž k zrcadlu. Na krku vidí skoro nepatrné zbytky nějakého obrázku. Je téměř smytý. Je to symbol. Je to 'S' se dvěma vlnovkami. "Es jako seven, es jako september", šeptá a nevědomky si pokládá ruku na břicho.#

Úkol: Zůstaň u zrcadla s rukou na břiše tak dlouho, jak chceš. Přemýšlej o všem, co se stalo. Poté běž hned k počítači a napiš mi email na nezne.Tvuj@centrum.cz Napiš jak se cítíš, popiš svůj prožitek a jaké pocity v tobě všechny uplynulé chvíle vyvolaly a vyvolávají...

~S~
